

as Gudas er 70 prosent ufør etter en arbeidsulykke på Haslum i fjor. Norske myndigheter for ulykken.

FOTO: NILS H. HÅRNES

aken ingen il gripe tak i

se beskjed om å rive heisen og dermed selv måtte bære ansvaret. Hadde arbeidstilsynets inspektør tatt seg bryet med å snakke med ham som faktisk ble rammet av ulykken, ville inspektøren blitt fortalt det motsatte. En underlig vurdering fra tilsynets side. Hvorfor skulle Ramunas iføre seg sikringsutstyr og begynne å demontere en heis uten å ha fått beskjed om det?

Tilsynet virker også å være komfortable med at Ramunas og kollegene jobbet for 19 kroner timen.

For oss viser Arbeidstilsynets håndtering av denne saken at hensynet til arbeidstagerne og deres ve og vel i realiteten betyr svært lite. Det viktigste er at arbeidsgiverne har papirene i orden, ikke at sikkerhetsrutiner blir fulgt opp i praksis.

Asker og Bærum politidistrikt valgte i mai å henlegge saken. Til tross for

alt som er kommet frem den siste tiden – ikke minst om foranledningen til selve ulykken, valgte politiet sist uke å ikke gjenoppta etterforskningen. Politiadvokat Racha Maktabi synes det er ille å lese om dårlige arbeidsforhold og mangelfull forsikring, men

konkluderer med at Ramunas' arbeidsgiver har sitt på det tørre. Ingen kan holdes strafferettslig ansvarlig.

Alle de reaksjoner Budstikka har fått, får oss til å

tro at slike konklusjoner strider mot rettsoppfatningen blant folk flest. Det virker også opplagt at det lovverket som skal sikre rettssikkerhet for utenlandske arbeidstagere i Norge, er modent for en grundig gjennomgang. Ramunas-saken er et skrekkeeksempel på hva som kan skje når ansvar pulveriseres. Budstikka kommer til å følge saken tett fremover. Vi føler oss overbevist om at siste ord ikke er sagt.

Ramunas-saken er et skrekkeeksempel på hva som kan skje når ansvar pulveriseres.

Skiskytteranlegg og sanseskog

ORDFØRER Lisbeth Hammer Krog støtter et skiskytteranlegg på Franskleiv i Vestmarka.

I et innlegg i Budstikka forteller hun at hun har stor sans for nærmiljøanlegg. «De bidrar til identitet og stolthet, og korte reiste anlegg gjør godt for moder jord», sier hun. Mon det!

Jeg går mye i tur her oppe. Forleden satt jeg en stund på trekløppa over bekken som renner gjennom det som planlegges til skiskytterarena.

Solen varmet i nakken. Jeg lukket øynene, lyttet. Først saset jeg dunkene fra mitt eget hjerte etter turen opp. Så, ganske langsomt ble andre lyder tydelige: Klukking fra bekken, fuglesangen, vinden som suste, en summende humle, kubjeller.

Lyder, ja. Men samtidig stillhet – lyden av stillhet. Dette er sjelden vare for mange.

KJÆRE ORDFØRER: Ta deg en tur opp til Franskleiv. Ikke sammen med et utvalg eller en komité, men helt alene!

Se og lytt, snus og føl. Glem hverdagens stress og mas en stund. Kjenn at du hører til på moder jord, at din identitet er knyttet til denne jorden.

Vær stolt over at vår kommune har slike områder. Støtt helhjertet opp om et regionalt skiskytteranlegg på Sollihøgda til glede for unge idrettsutøvere i både Bærum og Hole.

Jeg lanserer herved en ny idé for Franskleiv-området: Oppgrader flere av stiene til rullestolstandard. En del er bra nok allerede. Sett opp noen hvilebenker og informasjonsplakater om planter, fugler og dyr i vanlig skrift og blindeskrift.

EN SLIK VARSOM tilrettelegging vil ikke ødelegge området for alle dem som i dag legger turene sine hit, men det vil åpne marka for flere. Det vil ikke forstyrre dyre- og planteliv og ikke endre landskapet.

innspill

Anne Lise S. Torgersen,
Vestmarkveien